

Betænkning nogen Redegørelse for Beløbs Anvendelse. Jeg har lagt Mærke til, at de Beløb, der udbetales som Godtgørelse for Mergeltransport, ere meget varierende, og navnlig har jeg lagt Mærke til, at en enkelt Mand har faaet udbetalt et Beløb paa ikke mindre end 2,400 Kr. Det ser lidt underligt ud, synes jeg. Jeg siger ikke, at der er det mindste i Vejen i den Sag, det ved jeg ikke noget om, men ved flygtigt at se paa den ser det, naar man ikke har Materiale til at bedømme det, underligt ud, at en enkelt Mand af disse Beløb kan faa op til 2,400 Kr. som Godtgørelse for Mergeltransport. Det maa for denne Mands Vedkommende dreje sig om meget betydelige Mængder af Mergel, man skulde tro, det var en Grosserer i Mergel, det kan ogsaa være, det er en Ejer af et Mergelleje; jeg ved ikke, hvorledes det er, men det ser underligt ud. Det vilde være heldigt, om disse store Bevillinger kom under en Kontrol, saaledes at man var i Stand til at se, om Pengene benyttes paa rette Maade. Der har været ført Klage over Anvendelsen af disse Bevillinger; der er sagt ovre i Vestjylland, at naar Staten forhøjer sine Bevillinger til Lettelse af Mergeltransporten, forhøje Ejerne af Mergellejerne Prisen paa Mergel. Det er jo ikke Mening, saa komme Pengene til at gaa i de forkerte Lommer. Det heldigste vilde sikkert være, om denne Lettelse blev givet til Foreninger, til Andelselskaber, som ejede Mergellejer, og det er ogsaa det, man er kommen ind paa i den nyere Tid ved de store Mergellejer f. Eks. ved Kølsen og Rindom, hvor det er Andelsskaber, som eje Mergellejerne; man er da ikke udsat for, at Ejerne af Mergellejerne gøre sig Fordel paa Statens Bekostning.

Rode: Om det Afsnit, som her behandles, er der jo ingen Uoverensstemmelse. Der er opnaaet Enighed om alle Ændringsforslag og ligeledes om et Par gamle Stridsspørgsmaal, som det maa anses for overmaade heldigt paa denne Maade at bringe til Afgørelse. Den ærede Ordfører nævnedes disse Spørgsmaal, nemlig Forhøjelse af Skovarbejdernes Løn og Indsættelse af en Anmærkning, hvorefter Husmandsforeningerne overtage Administrationen af de Bidrag, som ydes af Statskassen til Planteavlsvirksomhed. Den Gang dette Finanslovsforslag fremlagdes, vare disse Spørgsmaal endnu ikke naaede til en Afgørelse. Det foregaaende Ministerium havde ikke ment at burde foreslaa hverken

denne Anmærkning eller Forhøjelse af Skovarbejdernes Løn. Det ærede Medlem, som var Ordfører, henviste til, at hen paa Efteraaret, vistnok i December Maaned, havde Formanden for det Udvalg, der har forvaltet Planteavlsvbevillingerne, tidligere Folketingsmand Pinstrup, udtalt sig for Ønskeligheden af, at Forvaltningen nu overgik til Husmandsforeningerne. Jeg kan da ikke andet end lykønske den nuværende højtærede Landbrugsminister til, at disse Stridsspørgsmaal begge have faaet en Udvikling, efter at han er tiltraadt som Landbrugsminister, en saa hurtig Udvikling, at de allerede nu ved Ændringsforslag, stilledes af ham, have kunnet komme til en Afgørelse, tiltraadt af alle, ogsaa af dem, som tidligere have modsat sig deres Genneførelse.

Hvad angaar de forskellige Bevillinger, der ydes af Staten, ikke blot paa det Afsnit, vi her behandle, men paa en Række andre Omraader til store Selskaber, er der jo af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) nu udtalt Ønske om Oplysninger med Hensyn til, hvorledes Statens Kontrol med disse Bevillingers Anvendelse føres. Det vil sikkert være heldigt, at der tilvejebringes en fast Ordning paa dette Omraade. Saaledes som et enkelt Forhold fremtræder gennem et Ændringsforslag: Forslaget om at yde Tilskud til en Direktør for Hedeselskabet, viser det sig paa ny, at disse store Selskaber, som modtage Statsbidrag, selv træffe Bestemmelsen, og derefter ville de bevilgende Statsmyndigheder næsten ikke kunne undslaa sig for at yde Tilskud til, hvad der i Forvejen er vedtaget. Det vilde i dette Tilfælde have været overmaade vanskeligt at modsætte sig den yderligere Bevilling, som nødvendiggøres ved Ansættelsen af en Direktør for Hedeselskabet. Det vilde være vanskeligt, trods den Maade, hvorpaa Bestemmelsen om Ansættelsen er truffen, som ogsaa det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) anførte, med en Pensionsforpligtelse, der let kunde væltes over paa Staten, hvis der ikke i Forvejen blev taget Forbehold mod nogen som helst Forpligtelse i saa Henseende.

Alt dette peger hen paa, at det vilde være ønskeligt at tilvejebringe en Ordning, ifølge hvilken Staten har mere Indseende med de Selskaber, til hvilke den yder saa store Bidrag. Mange af disse Selskaber have oprindeligt for en væsentlig Del bestaaet ved private Tilskud, men ere efterhaanden gaaede over til at blive Selskaber, der kun